

MVCRX05E9MJS
prvotní identifikátor

kancelář ministra vnitra
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV-195756-2/KM-2020

Praha 29. prosince 2020
Počet listů: 7

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci stížnosti ze dne 18. 12. 2020 podané podle ustanovení § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., kterou podal , se sídlem (dále též jen „stěžovatel“) proti výši úhrady sdělené mu podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. sdělením Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje (dále též jen „povinný subjekt“) čj. KRPT-233689-2/ČJ-2020-0700PI ze dne 20. 11. 2020 a proti postupu povinného subjektu při vyřizování bodu 3. žádosti stěžovatele o informace ze dne 23. 11. 2020

takto:

I. Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. se výše úhrady 2 510 Kč potvrzuje.

II. Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. se příkazuje povinnému subjektu, aby žádost o poskytnutí informace ve vztahu k informacím požadovaným v jejím bodu 3. vyřídil ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

Dne 11. 12. 2020 byla Ministerstvu vnitra doručena stěžovatelova stížnost ze dne 18. 12. 2020 podaná podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 106/1999 Sb. směřující proti výši úhrady sdělené mu povinným subjektem podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. sdělením čj. KRPT-233689-2/ČJ-2020-0700PI ze dne 20. 11. 2020 a proti postupu povinného subjektu při vyřizování bodu 3. žádosti stěžovatele o informace ze dne 23. 11. 2020

Z předložené spisové dokumentace byly pro rozhodnutí ve věci zjištěny následující podstatné skutečnosti.

Stěžovatel požádal svojí žádostí ze dne 13. 11. 2020 ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. v souvislosti s rozsudkem Městského soudu v Praze o následující informace:

- 1) Kolik občanů dostalo v souvislosti s nezákonným opatřením o povinném nošení roušek pokutu?
- 2) V jaké celkové výši byly tyto pokuty?
- 3) Má KŘP PČR Ostrava jmenovitou evidenci občanů, kteří platili tyto pokuty?
- 4) Jakým způsobem se KŘ PČR Ostrava postaví k tomu, že vybírala pokuty na základě nezákonného nařízení?
- 5) Kdo jmenovitě nařídil, aby byly uskutečňovány kontroly na dodržování nezákonného nařízení o povinném nošení roušek?

Na výše uvedenou žádost reagoval povinný subjekt svým sdělením ze dne 20. 11. 2020, v němž se vyjádřil k bodům 3) až 5) žádosti. K bodům 1) a 2) pak požádal o úhradu nákladů spojenou s poskytováním informací ve smyslu § 17 zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt uvedl, že za období účinnosti Mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví čj. MZDR 15757/2020-37/MIN/KAN ze dne 19. 10. 2020, tj. v době od 21. 10. 2020 do 18. 11. 2020, eviduje v informačním systému ETR celkem 588 spisů vztahujících se k přestupkům, které byly kvalifikovány jako přestupky na úseku ochrany veřejného zdraví. S ohledem na to, že požadovaná informace se týká pouze porušení povinnosti nošení ochrany nosu a úst, je třeba u každého z uvedených případů ověřit, zda vyhovuje stěžovatelovu požadavku., tj. zda osoba neměla příslušný ochranný prostředek dýchacích cest, zda je uvedeno porušení § 92n odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví a případně zjistit výši pokuty a tuto zaevidovat do pomocné tabulky

ke zjištění požadavku formulovaného v bodě 2) žádosti. Povinný subjekt provedl vyhledávání na zkušební vzorku 50 spisů, přičemž celková doba vyhledávání na daném vzorku činila 55 minut, což představuje průměrnou dobu vyhledávání na jeden spis 1 minuta a 6 sekund. Srovnatelné vyhledávání ve všech 588 identifikovaných spisech tedy zabere 646 minut, tj. 10 hod. a 46 minut práce jednoho pracovníka. Podle sazebníku úhrad činí jedna hodina mimořádně rozsáhlého vyhledávání 251 Kč. Celkové náklady mimořádně rozsáhlého vyhledávání tedy představují částku 2 510 Kč (10h x 251 Kč).

Na výše uvedené sdělení povinného subjektu reagoval stěžovatel svým podáním datovaným dnem 23. 11. 2020, ve kterém se vyjadřuje k časovým okolnostem vyhlášení rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 18a 59/2020 ze dne 13. 11. 2020 a zrušením výše uvedeného mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví. Současně požádal ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí dalších informací a to:

- 2) Kdy PČR obdržela od Ministerstva zdravotnictví informaci o zrušení nařízení nošení roušek MZDR15757/2020-39/MIN/KAM?
- 3) Kolik občanů bylo pokutováno za nedodržování nařízení o povinném nošení roušek od doby, kdy se PČR dozvěděla, že Ministerstvo zdravotnictví toto nařízení zrušilo?

Na tuto žádost reagoval povinný subjekt sdělením ze dne 7. 12. 2020, ve kterém se vyjádřil k problematice rušení a nabývání účinnosti jednotlivých mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví a k bodu 2) stěžovatelovy žádosti uvedl informaci o zrušení mimořádného opatření MZDR15757/202-37MIN/KAN od Ministerstva zdravotnictví neobdržel, nicméně se s jeho zrušením mohl seznámit prostřednictvím veřejně dostupných informací. Ve vztahu k bodu 3) žádosti konstatoval, že dotaz stěžovatele je obsahově shodný s jeho dřívějším dotazem uvedeným v žádosti ze dne 13. 11. 2020 pod bodem 1), u něhož je poskytnutí informace podmíněno úhradou nákladů požadovaných ve smyslu § 17 zákona č. 106/1999 Sb.

Následně uplatnil stěžovatel ve smyslu § 16a odst. 1 písm. c) a d) stížnost ze dne 8. 12. 2020. V ní uvádí, že ve vztahu k bodu 3) žádosti ze dne 23. 11. 2020 neobdržel od povinného subjektu požadovanou informaci, přičemž nelze daný dotaz hodnotit jako podotázku jeho dřívější žádosti.

Ve vztahu k požadované úhradě nákladů za poskytnutí informace má za to, že zpracování odpovědi není mimořádně náročná práce, aby bylo úhradu možné považovat. Jedná se o převzetí informace z počítačové evidence, kterou je možné

dělat automatizovaně a povinný subjekt tak pouze vytváří překážku, aby se k požadované informaci nedostal. Uvádí, že daný způsob má za příznivější, než když bude žádat tyto informace po jednotlivých dnech. Dodává, že jsou nevýdělečný spolek, který brání práva a svobody občanů a jeho cílem je, aby byly pokuty zaplacené za nezákonné nošení roušek vráceny.

Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán se zabývalo námitkami stěžovatele i spisovým materiálem a k věci uvádí následující.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dále může povinný subjekt vyžádat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. v případě, bude-li povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena a jeho součástí musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů stížnost dle § 16a odst. 1 cit. zákona. Úhradu nákladů lze považovat za přiměřené a legitimní opatření, které nenarušuje právo na informace.

V otázce mimořádně rozsáhlého vyhledání informací nadřízený orgán uvádí, že se o něj jedná tehdy, jestliže je shromáždění informací pro povinný subjekt v jeho podmínkách natolik časově náročné, že ho již nelze považovat s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti za nezatěžující součást obvyklé agendy. Za součást mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací je třeba považovat nejen jejich vyhledání, ale i shromáždění a zpracování do odpovědi žadateli, neboť bez toho by nebylo možno vyhledané informace k žadateli přenést.

Stěžovatel požadoval poskytnout data vztahující se ke konkrétnímu způsobu porušování mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví, spočívajícího v nezakrytí nosu a úst prostředky ochrany dýchacích cest. Nadřízený orgán se shoduje s povinným subjektem, že požadované statistické údaje (počet občanů, kterým byl v souvislosti s porušením mimořádného opatření uložen konkrétní trest v podobě pokuty a výsledek řízení v podobě celkové výše uložených sankcí) vymezených působností konkrétního organizačního útvaru Policie ČR představuje v podmínkách povinného subjektu mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

K námitce, že je možné požadované informace získat automatizovaně Ministerstvo vnitra uvádí, že použití systému ETŘ není s ohledem na charakter

žádostí možné, neboť ETŘ slouží především jako systém elektronické spisové služby s rozsáhlou možností dokumentace jednotlivých řízení, avšak nedisponuje analytickými nástroji, které by v něm umožňovaly selektovat dokumenty dle specifických kritérií. V tomto směru byla v systému vytvořena zvláštní kategorie přestupků souvisejících s COVID 19, kterou je možné dále strojově filtrovat pouze v rozsahu, zda se jedná o přestupek kvalifikovaný dle zákona o ochraně veřejného zdraví nebo dle krizového zákona, tj. zda bylo porušeno mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví nebo krizové opatření vlády. Přestože lze hodnověrně předpokládat, že přestupky projednávané pro porušení zákona o ochraně veřejného zdraví se budou z větší části týkat nevyužívání prostředků ochrany dýchacích cest, nejedná se o jediné možné porušení zákona o ochraně veřejného zdraví a stěžovatelem požadované údaje lze získat skutečně jen individuálním vyhledáváním údajů v jednotlivých spisových materiálech. Nad rámec uvedeného si nadřízený orgán dovoluje poukázat též na skutečnost, že v rámci jednotlivého materiálu může figurovat více přestupků, neboť nelze vyloučit vedení společného řízení, a rovněž na skutečnost, že stěžovatel požadoval pouze k informace k občanům České republiky, nicméně předmětné nařízení dopadá na všechny osoby pohybující se na území České republiky včetně cizinců.

Současně Ministerstvo vnitra upozorňuje, že podle § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, musí být majetek organizační složky státu, tj. i útvarů Policie ČR, využíván účelně a hospodárně, přičemž organizační složka si musí počínat tak, aby svým jednáním majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku. Pouhá skutečnost, že o informaci žádá spolek, který se primárně nezabývá jakoukoliv výdělečnou činností, neodůvodňuje možnost upuštění od požadavku na nákladů spojených s poskytováním informací.

Na základě výše uvedeného shledal nadřízený orgán, že neexistuje důvod, na jehož základě by měl přistoupit ke změně požadované úhrady za poskytnutí informací, a proto výši stanovenou povinným subjektem potvrdil.

Ohledně nevyřízení bodu 3 stěžovatelovy žádosti ze dne 23. 11. 2020 nadřízený orgán uvádí, že se neztotožňuje se stěžovatelovou námitkou, že by původní dotaz v žádosti ze dne 13. 11. 2020 zněl zásadně odlišně od jeho formulace v žádosti ze dne 23. 10. 2020. Podle obecných pravidel českého jazyka lze mít za to, že formulace: „Kolik občanů dostalo pokutu za... (porušení opatření příkazujícího nošení prostředků ochrany dýchacích cest)“ a „Kolik občanů bylo pokutováno za (nedodržování nařízení příkazujícího nošení prostředků ochrany dýchacích cest)“

jsou obsahově totožné. Současně nadřízený orgán upozorňuje, že obě stěžovatelovy žádosti jsou při vymezení požadovaných informací velmi obecné a neurčité. V takové situaci nelze mít úvahu povinného subjektu o tom, že požadavek stěžovatele se týká mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví MZDR15757/2020-37/MIN/KAN, a to v případě žádosti ze dne 13. 11. 2020 v časovém úseku od 21. 10. do ukončení jeho platnosti a v případě žádosti ze dne 23. 11. 2020 za období od vyhlášení nového mimořádného opatření, kterým bylo výše uvedené mimořádné opatření zrušeno do konce jeho platnosti, tj. od 16. 11. do 18. 11. 2020, za neracionální a odporující obsahu stěžovatelových žádostí. V takovém případě se však žádost ze dne 23. 11. 2020 v bodu 3) shoduje s dříve požadovanými informacemi, jejichž vyhledání a příp. poskytnutí bylo povinným subjektem ve smyslu § 17 zákona č. 106/1999 Sb. zpoplatněno a v dané věci je tak dána překážka probíhajícího řízení. Současně není ze stěžovatelových podání zřejmá jeho vůle zúžit předmět původní žádosti ze dne 13. 11. 2020.

Podle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. platí, že poskytnutí informace podle odstavce 3 (za níž je požadována úhrada nákladů) je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Uplatněním požadavku úhrady nákladů podle § 17 odst. 3 cit. zákona tak přestává plynout lhůta pro vyřízení žádosti.

Jestliže tedy povinný subjekt vyzval stěžovatele k úhradě nákladů ve smyslu § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. nemohlo dojít k uplynutí lhůty pro poskytnutí informace a to i ve vztahu k bodu 3) žádosti ze dne 23. 11. 2020 a postup povinného subjektu byl tak v tomto směru v souladu s právními předpisy.

Proto Ministerstvo vnitra rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 91 odst. 1 správního řádu).

;
kanceláře ministra vnitra

Vyřizuje:

oddělení podání osob
kancelář ministra vnitra

ROZDĚLOVNÍK:

Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje
30. dubna 1682/24
702 00 Ostrava
k č. j. KRPT-233689/ČJ-2020-0700PI
ID DS: n5hai7v

